

F. t. l. vedr. sikkerhed til søs og sømandsloven

med udstedelse af identitetsbeviser. Konventionen indebærer, at de søfarendes identitetsbeviser, der udstedes efter ansøgning fra den enkelte søfarende, skal forsynes med biometriske data (fingeraftryk). Fingeraftrykket gengives som en kode på beviset, således at det ikke ud fra beviset er muligt at genskabe fingeraftrykket. Standarden for gengivelse af fingeraftryk er endnu ikke fastlagt, men dette forventes at ske inden for kort tid. Danmark vil følge den standard, som ILO fastsætter. Træffer ILO, som følge af den internationale udvikling af standarder for pas, beslutning om benyttelse af andre biometriske data, vil de danske identitetsbeviser blive udformet i overensstemmelse hermed.

Konventionen indeholder kvalitetskrav til de procedurer m.v., som skal følges i forbindelse med udstedelsen af identitetsbeviserne. Heri indgår bl.a. krav om, at der skal etableres procedurer, som sikrer ansøgerens identitet og status som søfarende, samt at der ikke udstedes mere end et identitetsbevis til hver ansøger. Konventionen indeholder også krav om, at der skal være etableret procedurer til verifikation af, at den pågældende søfarende ikke udgør en sikkerhedsrisiko. Der er endvidere krav om, at de udstedende myndigheder skal vedligeholde en database over udstedte og tilbagekaldte identitetsbeviser, der alene anvendes til verificering af søfarendes identitetsbeviser, samt etablering af en døgnbetjent enhed, som kan behandle forespørgsler fra andre lande om ægtheden og gyldigheden af beviserne. Det er overladt til national afgørelse, om der skal kræves betaling for udstedelse af identitetsbeviser.

Den fysiske udstedelse af identitetsbeviserne og førelsen af registeret vil ske i Søfartsstyrelsens regi. Andre myndigheder, herunder Politiets Efterretningstjeneste (verifikation af sikkerhedsrisiko) og politiet (pas-udstedende myndighed, verifikation af identitetsoplysninger), vil imidlertid også have opgaver i forbindelse med udstedelsen af de nye identitetsbeviser. De nye identitetsbeviser vil berøre en række forskellige offentlige myndigheder. Den nærmere rollefordeling ligger endnu ikke fast i detaljer, men vil blive drøftet med de involverede myndigheder.

Konventionen indeholder endvidere bestemmelser vedrørende søfarendes adgang til landlov og ind- og udrejse i forbindelse med på- og afmønstringer. Umiddelbart går disse bestemmelser ikke videre end den praksis, der allerede i dag er i Danmark. Disse bestemmelser berører imidlertid ikke af nærværende lovforslag og vedrører i øvrigt forhold, som henhører under udlændingelovgivningen.

De nye krav i ILO konvention nr. 185 af 2003 om søfarendes identitetsdokumenter foreslås gennemført ved at indsætte en bestemmelse i sømandsloven § 64 b, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 19. september 1995 med senere ændringer, hvorefter økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om udstedelse og brug af de nye særlige identitetsbeviser for søfarende. Der lægges ikke med lovforslaget op til egentlig ratifikation af konventionen.

De eksisterende søfartsbøger vil fortsat kunne tjene som beviser til de søfarende for tjenesteforholdet, men beviskravet vil kunne opfyldes på en mere enkel måde end ved søfartsbøgerne. Der vil blive optaget forhandling med erhvervets parter om, hvorledes beviskravet mest hensigtsmæssigt gennemføres, idet det efter en umiddelbar vurdering ikke skønnes hensigtsmæssigt at fastholde et krav om brug af en autoriseret søfartsbog, når denne ikke længere tjener som identitetsbevis.

2.5 Gennemførelse af EU-regler om tilbageholdelse af skibe

Lovforslaget etablerer hjemmel til at gennemføre den del af artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF (overvågningsdirektivet), som vedrører nedlæggelse af forbud imod, at skibe forlader en havn som følge af ugunstige vejrforhold. Udmøntningen vil ske administrativt ved udstedelse af en bekendtgørelse. Direktivets øvrige bestemmelser er enten omfattet af eksisterende hjemmelsbestemmelser i lov om sikkerhed til søs eller henhører under andre myndigheder, f.eks. Miljøministeriet og Forsvarsministeriet. Direktivets sigte er at højne søsikkerheden samt at forebygge forurening fra skibe. Direktivet er en fortsættelse og udvidelse af et gældende direktiv om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods.

Det er skibsførerens ansvar løbende at vurdere, hvornår vejrforholdene eller søens tilstand er af en sådan karakter, at der er sandsynlighed for, at der er en så alvorlig risiko for skibet, sikkerheden for menneskeliv til søs eller forurening af hav- og kystområder, at skibet bør forblive i havn. Endvidere er vejrsituationen i Danmark kun sjældent af en karakter som beskrevet i artikel 18. Adgangen til at forbyde skibe at forlade havnene som følge af ugunstige vejrforhold forventes derfor også kun sjældent anvendt i praksis i Danmark.